

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 12 juni 2024

Thema: Van duisternis naar licht

Voorganger: Petra Kolb

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Welkom en korte toelichting op het thema

[Lied nr. 81: Christe lux mundi](#)

Bijbellezing uit Psalm 13

Hoe lang nog, Heer? Vergeet U mij voorgoed?
Hoe lang nog verbergt U uw gelaat voor mij?
Hoe lang nog, dag na dag, moet mijn hart tobben en klagen?
Hoe lang nog triomfeert mijn vijand over mij?

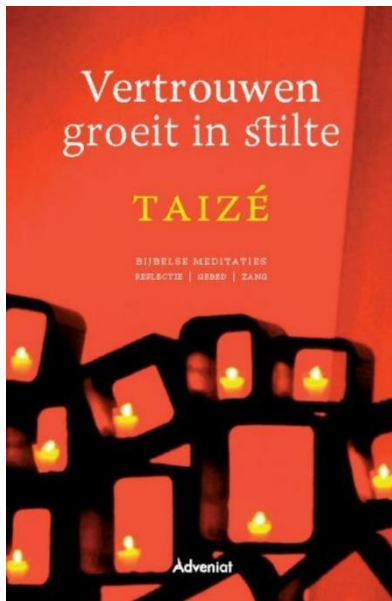
Zie naar mij om, Heer mijn God, antwoord mij.
Laat mijn ogen weer glanzen, zodat ik niet in doodsslaap val,
zodat mijn vijand niet kan zeggen: "ik heb hem verslagen".
Zodat mijn beleggers niet juichen; "hij verliest zijn evenwicht".

Op uw liefde vertrouw ik,
laat mijn hart om mijn redding juichen.
Ik zal zingen voor de Heer,
want hij heeft mij goed gedaan.

[Lied nr. 25: De noche iremos](#)

1e deel van de lezing (uit boekje: Vertrouwen groeit in stilte)

Een van de mooiste kanten van de psalmen is de eerlijkheid waarmee gelovigen God zeggen wat er allemaal in hen omgaat. In plaats van zich te beperken tot vrome gedachten, werpt de psalmist al zijn leed en

wanhoop voor God, zonder van tevoren uit te zoeken wat kan en niet kan.

Deze vrijheid in het gebed getuigt van een indrukwekkend godsvertrouwen, zelfs in het holst van de nacht. Dit draagt al de kiem in zich van een overwinning op zichzelf.

De schrijver van deze psalm ziet zich op de bodem van een put. Zijn lijden lijkt hem zonder uitzicht. Zijn ontreddeerdheid wordt veroorzaakt doordat hij zich door God verlaten voelt. Omdat het besef van Gods aanwezigheid ontbreekt, blijft hij alleen met innerlijke

stemmen die van de "vijand" komen, en die hem steeds meer naar beneden trekken.

Dat is de betekenis van het tobben in de 3e regel van psalm 13; kwellende gedachten, die ons ervan willen overtuigen dat God ons niet meer liefheeft, en wij eigenlijk ons harde lot verdienen.

Lied nr. 3: La ténèbre

2e deel van de lezing

Maar in plaats van "zijn duister tot zich te laten spreken" (Augustinus), krijgt de psalmist plotseling weer vertrouwen en richt zijn klacht tot God.

In het diepst van het duister denkt hij aan de trouwe liefde die God hem gaf.

Hij maakt een keuze, en weigert in te stemmen met de overwinning van de vijand.

En meteen kan er een ommekeer plaatsvinden; een kleine ruimte opent zich! Groot genoeg voor God om zich erin te storten. De klacht verandert in een lofprijzing voor de hervonden gemeenschap met God!

Lied nr. 19: Jésus le Christ, lumière intérieure

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 32: Gospodi pomilui](#)

- God van liefde, laat niet toe dat ons hart verward raakt, stel ons gerust wanneer het donker wordt om ons heen, schenk ons uw vreugde!

Laat ons zingend bidden

[Lied nr. 102: Lied aan het licht](#)

Slottekst:

God, U bent liefde!

Waarom zouden wij wachten tot ons hart omgevormd is om tot u te komen? U bent het die het omvormt. Juist wanneer wij lichamelijk of geestelijk pijn lijden, zorgt U ervoor dat wij een kunnen worden met U. Ons hart gaat dan open in lofzang voor U!

Uit het Boek: Bid Luister Leef van Rick Timmermans Heleen Dekens

[Slotlied nr. 12: Bless the Lord my soul](#)

Iedereen is van harte welkom voor koffie, thee en ontmoeting!

En ik wens jullie alle goeds voor de komende week!

Petra Kolb